

FIZESSEN ELŐ MOST!

1 hónap 25 lej

3 hónap 70 lej

6 hónap 140 lej

12 hónap 280 lej

UDVARHELYI Híradó

Megjelenik munkanapokon.
Kiadó: Prima Press Kft.
ISSN: 1844-430XÜgyvezető-főszerkesztő: Szőke László
Főszerkesztő-helyettes: Kovács Eszter

Tartalomigazgató: Szücs Nagy Róbert

Szerkesztőségtagok:

Dósa Ildikó, Fülöp-Székely Botond,

Kosztolányi Kata, Pál Gábor,

Székely István (aktuális)

Zátyi Tibor (sport)

Molnár Melinda (hit-vallás)

Barabás Ákos (fotó)

Sólyom Erika (olvasószerkesztő)

Tördelőszerkesztő: Csáki Ferenc

Lapmunkatárs: Oláh István

Műsormelléklet: Gráf Botond

Apróhirdetés: Bálint Erika

Reklám: Gagyi Erika (0726-720341),

Magyari Zsuzsa (0726-720344)

Az (X) szignóval el látott szövegek
fizetett reklámok, közlemények.Amegjelenítésnek nem feltétlenül
aszerkesztőségveleményét tükrözik!Szerkesztőségünk fenntartja a jogot,
hogyabeérkezett levelek másféleirások
közléséről döntsön.Kéz írást nem örzünk meg,
és nem küldünk vissza.

ELŐFIZETÉSEKÉRT HÍVJANAK!

Az Udvarhelyi Híradóra előfizethet
lapkihordóinknál és a szerkesztőségben.Ha a szerkesztőség telefonszámát,
a 0266-218361-et tárcsázza,

és bemenője pontos címét,

lapkihordóink felkeresik Önt otthonában,
náluk megrendelheti lapunkat.

535600, Székelyudvarhely,

Szentimre u. 17. sz.

Telefon: 0266-218 361

E-mail: uh@udvarhelyi-hirado.ro

marketing@udvarhelyi-hirado.ro

hirdetes@udvarhelyi-hirado.ro

terjesztes@udvarhelyi-hirado.ro

Fax: 0266-218 340

Hirdetésfelvétel-terjesztés a fentiekben
hétköznap 8-16 óra között.

Honlap: www.udvarhelyi-hirado.ro

Telefonszolgálat:

0266-218361Észrevétel panaszait, megjegyzéseit
a szerkesztők fogadják hétfőtől csütörtökig 8-20,

pénteken 8-16, vasárnap 14-20 óra között.

Mozgó gyermektábor működik a Nagy-Homoród mentén

Évforduló gyermekszemmel

FOTÓ: BARABÁS ÁKOS

A gyorsaság, a leleményesség és a fürge észjárás döntötte el a csapatsorrendet

Külön-külön sem Gyepesben, sem Homoród szent mártonban, de még Homoródszentpéteren sem tudnának gyermektábort tartani az unitárius lelkészek. Ezért és a Magyar Unitárius Egyház jubileumi éve jegyében két-két napig egymás falujában vendégeskednek a gyermekek – szívüknek-lelküknek kedves formában ünneplik meg a 450. születésnapot.

A hét első napjain a szentpéteri öreg templomtorony árnyékában, a közösségi házban és a parókia zöldjei alatt tartották a játékos, humoros és derűs foglalkozásokat. Utána két napig Homoródszentmárton a tábor helyszíne, majd egy napra Gyepesbe érkeznek a hat-tizenkét éves gyermekek.

Egyháztörténeti bástyák

A bástyázás nevű játék hevébe cseppentünk bele Ho moród szentpéteren. A több mint harminc versenyző négy csapatban tette próbára gyorsaságát

és az unitárius egyházzal szembe fordított ismereteket. Az a csapat nyert, amely leghamarabb meghatározta a képzeletbeli repülő elhelyezkedési pontjait, és azokon a pontokon helyesen válaszolt a feltett kérdésekre. Kórusban és lelkesen mondták el a legtöbb választ, de a fogósabb kérdésekre is mindig akadt valaki, aki helyesen felelt. A legegyszerűbb az volt, ami a 450. születésnap nevet viselő tábor alapja: hány éve alakult meg az unitárius egyház? Ha a gyermekhitvallást kérdezte a felnőtt „bástya”, segítség nélkül mondták el együtt a kicsik. Az sem fogott ki rajtuk,

hogy 1568-ban ki volt Erdély fejedelme, avagy melyik városban tartották a vallásszabadságot kimondó országgyűlést. Válaszadás közben olyan ismereteket is rögzítettek, mint a jubileumi év mottója: Erdély, a vallásszabadság földje. Pedig az unitárius lelkészek, a helyi Székely Kinga Réka és az árkosi Bíró Attila egyetlen előadást sem tartottak nekik. Arra törekedtek, hogy a gyermekek minél oldottabb formában – Bíró Annamária tiszteletes asszonnyal, tábori nevével Ancikával kézműveskedve, a Daltutajok alaptagjával, Bíró Attilával pedig énekelve, sportolva,

játékosan és legfőképpen humorosan – szerezzenek ismereteket egyházuk jeleiről és mindarról, ami idén megünnepeleendő.

Születésnapos hangulatban

A Big Stars, Neve Nincs, Ketchup Leccsap és Zokni nevű csapatok tagjai természetesen előbb egymással ismerkedtek, de már a második napon összeszokott táborozókként mérték össze állóképességüket, gyorsaságukat, ügyességüket és ismereteiket. A helybéli Alexandra nagyon jól érezte magát a gyermektáborban. Kedvelte a közös játékokat, és azt is, hogy gondoskodnak róla, illetve hogy a lelkész vezetők „vicceskednek” velük, és rengeteget nevettek együtt. Székely Kinga Rékától azt is megtudtuk, az együttléte része az imádság, a szeretetvendégség is.

MOLNÁR MELINDA

FÁBIÁN LAJOS

A teremtés koronája az egér?

Darwintól errefelé az embert tartjuk a teremtés koronájának. Egerésző kalandom alapján megcáfolnám a híres mondást: nem az ember, hanem az egér a teremtés koronája! Ennek bizonyításaként írom le macska-kalandom (macskalandom – birtokom – a pince volt). A játékban, amelyet leírok, én voltam az egerfogásra kiéhezett egerésző, tehát a homo feles (egérre vadászó macskaember). Sem macskairtó, sem patkányirtó szert nem akartam venni, arra gondolva, hogy a mérgezett eledelt széthordja egerem a pincében, lehetséges veszélyforrásnak a többi pincéző ember számára. Tehát maradt az elsődleges megoldás: egerfogó elhelyezése a vadászmezőmön (pincében). Először sajttal töltöttem tele a fogót, népmeséinkből ismerve az eger

ősi vonzalmát a sajtfeleségekhez. Izgatottan vártam az első egeráldozatot a fogóban. Akkor estem pofára, amikor megpillantottam az eredményt: intelligens egerem fölborította a fogót, a kiesett sajt darabokat – valószínűleg jó étvágygyal – elfogyasztotta, vizsgul hagyva nekem a szupermodern egerfogót. E fogón udvarias felirat figyelmeztetett arra, hogy ujjainkra vigyázzunk az egerelével elhelyezése közben, mert könnyen becsípheti. Így is történt: ujjaim kibebeledtek a fogó betáplálása közben, amíg a pirított szalonnát sikerült „fogdába” helyeznem. Közben szót fogadtam szomszédomnak is, aki figyelmeztetett, hogy ne fogdossam össze kézzel az egernek szánt eledelt, mert az egér olyan, mint a mesebeli sárkány: ha emberszagot érez

az eledelen, óvatossá válik az elfogyasztásánál. Miután a fogóim (kettőt tápláltam be) csődöt mondtak, szintén jó tanácsra hallgatva vásároltam egerfogást. Ezzel be kell kenni az ételmet és környékét, így a cincogó szó szerint belesül a táplálkozásba. Így sem tudtam kifogni falánk vendégeim: a ragasztós ételt papírostól elvitték, viszont a papírt üresen visszahelyezték ugyanoda. Humorérzékéről híres szomszédom megvigasztalt: hozzá egy macskát, az egerfogó és ragasztó nélkül elintézi cincogó barátait! Annyi esze van az egernek is (sőt, mint kiderült, még több), hogy ne a macska előtt próbálja elfogyasztani az ízes falatokat – választottam szomorúan. Azóta is várom az egerkém levelét pincebeli vadászterületemen...

KÖZBESZÉD